

بخشی از ترجمه مقاله

عنوان فارسی مقاله :

استفاده از EEG در تشخیص ADHD

عنوان انگلیسی مقاله :

Use of EEG to Diagnose ADHD

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

Conclusion

As the past 75 years will attest, finding a simple diagnostic measure for ADHD (i.e., behavioral, cognitive, etiologic, neurophysiologic, or neurobiologic) has not been possible and such a measure may not exist at all. Needless to say, we believe that EEG/ERP are not ready to serve as tools to diagnose or aide in the diagnosis of ADHD. Our caveat, based on review of current literature, is that this conclusion is not specific to EEG/ERP but reflects a general problem of univariate measures or markers (biological or otherwise) being used to predict clinically heterogeneous disorders such as ADHD. Nonetheless, it is notable that the relatively high (>90%) sensitivities and specificities reported using EEG, far exceed the most advanced of classification attempts using anatomical and functional MRI data. The competition put forth by the ADHD-200 consortium, challenging scientists to develop novel diagnostic profiles based on over 700 MRI datasets [88], resulted in a range of accuracies from 55 to 78% (arrived at by internal cross-validation). EEG thus remains a strong contender for a spot in the clinical setting, contingent on continued efforts – via multivariate analyses and refined studies of EEG signal generators – to capture additional sources of heterogeneity in ADHD.

نتیجه گیری

بیش از 75 سال از تحقیق جهت شناسایی ابزارهای تشخیصی ADHD (مانند رفتارشناختی، ادراک شناختی، بررسی اتیولوژیکی، نوروفیزیولوژیکی و نوروبیولوژیکی) گذشته است، اما هنوز این مهم محقق نشده است. همان طور که می‌دانیم، ما معتقدیم EEG/EPR به عنوان یک ابزار تشخیصی و یا حتی کمک در تشخیص ADHD مطرح نیست. ما با بررسی و مرور مقالات مختلف در این زمینه، می‌گوئیم این نتیجه تنها محدود به فاکتور EEG/EPR نیست، بلکه مشکل رایج ایسنت که در واقع شناسایی متغیرهای تک متغیره (بیولوژیکی یا هر مورد دیگری) جهت تشخیص و شناسایی هر بیماری هتروژنی مانند ADHD مناسب نیست. با این حال، جالب است که حساسیت زیاد (بیش از 90%) و اختصاصیت بالایی در استفاده از EEG گزارش شده است، که به مراتب بیش از پیشرفت‌های حادث شده در استفاده از داده‌های MRI عملکردی و آناتومیکی می‌باشد. در کنسرسیوم ADHD_200 دانشمندان پروفایل تشخیصی جدیدی را بر مبنای 700 نتیجه MRI اراده دادند که حدود 55 تا 78% صحت دارد (Internal cross-validation). EEG هنوز مدعی پابرجایی در کارهای بالینی است، مشروط بر اینکه تلاش‌های بیشتری در این زمینه از طریق آنالیزهای چندمتغیره و مطالعات دقیق‌تر روی ژن‌اتورهای سیگنال EEG انجام شود تا در نهایت بتوانیم علیرغم این هتروژنی بیماری ADHD در جهت تشخیص به راهکارهای نوینی برسیم.

توجه!

این فایل تنها قسمتی از ترجمه می‌باشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت

ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

برای جستجوی جدیدترین مقالات ترجمه شده، [اینجا](#) کلیک نمایید.